

Det ska vara en träff för att skapa ett sammanhang för oss efterlevande som är i behov av att prata och få känna gemenskap

För drygt ett år sedan startade Katrin Thorsell upp samtalsträffar i Falköping ihop med Lina Bjurström efter att tidigare gått på sådana i Skövde. Nu vill hon dela med sig av sina erfarenheter som ny samtalsledare eftersom hon hoppas att fler ska vilja bli det.

Katrin bemannar också Spes stömlinje en gång i månaden.

– Steget är inte så stort som en del kanske tror. Du ska ha ”mognat” i sorgen och att vara samtalsledare är självklart ett ansvar men vi stödpersoner ska absolut inte känna att vi ska vara proffs, vi är människor som vet vad sorg och saknad är. Tänk enkelt, det ska vara en träff för att skapa ett sammanhang för oss efterlevande som är i behov av att prata och få känna gemenskap, säger Katrin Thorsell.

Vad gör du som samtalsledare?

– Spes Västra Krets samarbetar med Falköpings kommun som ordnar med lokal och att det finns fika. Samtalen sköts automatiskt på något sätt. Vi är alla efterlevande som mist det käraste vi har, det finns så mycket att prata om. Jag märker även att det finns ett stort behov att få prata när man mist på ”samma sätt”, när människor utanför slutat att fråga då finns vi i denna grupp.

Vad är det som driver dig att ha samtalsträffar?

– Att ha en träff en gång i månaden betyder så mycket för alla som är med och inte minst för mig, jag bearbetar fortfarande min sorg och saknad efter min son. Jag ansvarar för träffen och jag går dit för min egen skull. Alla ger vi något till varandra även om man mist för länge sedan eller nyss.

Är det någonting du vill tillägga?

– När jag sitter i stödlinjen nämner jag givetvis Spes och våra samtalsträffar men ibland är det långt för dem till närmsta samtalsträff. Då önskar jag att det skulle finnas på fler orter så alla skulle kunna ha samma möjlighet att få prata och känna samhörighet som är så viktigt.

*Åsa Sohlgren
Foto: Tommy Nilsson*

Hör av dig till info@spes.se om du vill bli samtalsledare så berättar vi mer om utbildning och stöd.

Katrin Thorsell om samtalsträffarna i Falköping

Så här går min och Linas träff till som är sista torsdagen i varje månad mellan 17.30 - 19.30.

Jag och Lina träffas en stund innan, myser till det med ljus och pratar igenom kvällen, lägger fram Spesmaterial och förbereder fikat. Vi hälsar välkomna. Är det någon ny i gruppen tar vi en vända så alla får tala om vad de heter och vem de har mist.

Vi tar upp frågor om förra träffen eller något annat de funderat på. Det brukar alltid bli prat. Vi serverar fika (vi har kaffe/te och fralla). Vi fortsätter att prata under fikat, tiden går fort.

Något som vi tycker är viktigt det är att hålla på två timmar och inte längre. Tio minuter innan brukar någon av oss säga, snart är klockan 19.30 - har alla sagt vad de vill säga.

Det är alltid frivilligt att prata, kanske någon är där och inte orkar prata.